

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

5. juli 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 263/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 263/02 Forenede sager C-294/19 og C-304/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. april 2021 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea mod SC Piscicola Tulcea SA (sag C-294/19), Ira Invest SRL mod Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea (sag C-304/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanța — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – landbrug – den fælles landbrugspolitik – ordninger for direkte støtte – støtteberettiget hektar – styring af akvakulturanlæg – anvendelse af matriklen – faktisk anvendelse til landbrugsmæssige formål – anvendelse i overensstemmelse med registreringerne i ejendomsregistret) 2

2021/C 263/03 Sag C-383/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. april 2021 — Powiat Ostrowski mod Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3, stk. 1 – forpligtelse til at indgå en forsikringsaftale – rækkevidde – lokal myndighed, der har erhvervet et køretøj ved en retssag – indregistreret køretøj, der befinder sig på privat grund og er bestemt til skrot) 3

2021/C 263/04	Sag C-480/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2021 — Sag anlagt af E (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 63 TEUF – den frie bevægelighed for kapital – indkomstskat – kapitalindkomst – indtægter oppebåret fra et hjemmehørende institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut), der er oprettet i henhold til aftale – indtægter oppebåret fra et investeringsinstitut, der er etableret i en anden medlemsstat, og som er oprettet i henhold til vedtægter – forskellig behandling – artikel 65 TEUF – objektivt sammenlignelige situationer)	3
2021/C 263/05	Sag C-617/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. april 2021 — Granarolo SpA mod Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2003/87/EF – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – artikel 3, litra e) – begrebet »anlæg« – artikel 3, litra f) – begrebet »driftsleder« – punkt 2 og 3 i bilag I – reglen om sammenlægning – sammenlægning af kapaciteter for et anlægs aktiviteter – ejer af en erhvervsvirksomheds overdragelse af en kraftvarmehenhed til elektricitets- og kraftvarmeproduktion – aftale om energiforsyning mellem den overdragende virksomhed og den erhvervende virksomhed – ajourføring af drivhusgasemissions-tilladelse)	4
2021/C 263/06	Sag C-704/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 29. april 2021 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien [Traktatbrud – statsstøtte – støtte til udrulning af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (den selvstyrende region Castilla-La Mancha, Spanien) – afgørelse (EU) 2016/1385 – ulovlig støtte, der er uforenelig med det indre marked – manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist]	5
2021/C 263/07	Sag C-192/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 26. marts 2021 — Clemente mod Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)	5
2021/C 263/08	Sag C-196/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Ilfov (Rumænien) den 26. marts 2021 — SR mod EW	6
2021/C 263/09	Sag C-201/21 P: Appel iværksat den 30. marts 2021 af Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. januar 2021 i sag T-328/17 RENV, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — M.J. Dairies (BBQLOUMI)	6
2021/C 263/10	Sag C-230/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 9. april 2021 — X, der handler i eget navn og i sin egenskab af legal repræsentant for sine mindreårige børn Y og Z mod Belgische Staat	7
2021/C 263/11	Sag C-240/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 14. april 2021 — SA m.fl. mod Daimler AG	7
2021/C 263/12	Sag C-247/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 20. april 2021 — Luxury Trust Automobil GmbH	9
2021/C 263/13	Sag C-261/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. april 2021 — F. Hoffmann-La Roche Ltd m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	9
2021/C 263/14	Sag C-265/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d’appel de Bruxelles (Belgien) den 26. april 2021 — AB og AB-CD mod Z EF	10
2021/C 263/15	Sag C-266/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 26. april 2021 — straffesag mod HV	11
2021/C 263/16	Sag C-270/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 27. april 2021 — A	12

Retten

2021/C 263/17	Sag T-119/17 RENV: Rettens dom af 12. maj 2021 –Alba Aguilera m. fl. mod EEAS (Personalesag – tjenestemænd – midlertidigt ansatte – kontraktansatte – løn – EEAS's ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – artikel 10 i bilag X til vedtægten – årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene – afgørelse om nedsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i Etiopien fra 30 % til 25 % – regional sammenhæng – åbenbart urigtigt skøn)	13
2021/C 263/18	Sagerne T-816/17 og T-318/18: Rettens dom af 12. maj 2021 — Luxembourg og Amazon mod Kommissionen (Statsstøtte – støtte til Amazon gennemført af Luxembourg – afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræves tilbagesøgt – forudgående skattebekræftelse (tax ruling) – afregningspriser – selektiv skattefordel – metode til fastsættelse af afregningspriser – funktionel analyse)	13
2021/C 263/19	Sag T-218/18: Rettens dom af 19. maj 2021 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen (Statsstøtte – luftfartssektoren – driftsstøtte, som Tyskland har ydet Frankfurt Hahn lufthavn – afgørelse om ikke at gøre indsigelse – annullationssøgsmål – interesseret part – sikring af procesrettighederne – antagelse til realitetsbehandling – retningslinjer for støtte til luftfart – tvivl med hensyn til støttens forenelighed med det indre marked – artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2015/1589 – alvorlige vanskeligheder)	14
2021/C 263/20	Sag T-254/18: Rettens dom af 19. maj 2021 — China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mod Kommissionen (Dumping – import af visse varer af støbejern med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – annullationssøgsmål – formaliteten – sammenslutning – søgsmålskompetence – søgsmålsinteresse – konstatering af skade – beregning af importmængden – makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer – stikprøver – beregning af EU-erhvervsgrænsens produktionsomkostninger – koncerninterne priser – årsagsforbindelse – analyse af, hvad skaden kan tilskrives og ikke kan tilskrives – ingen skadesanalyse opdelt efter segmenter – vurdering af betydningen af prisunderbuddet – fortrolig behandling af oplysninger – ret til forsvar – VKN-metoden – varernes sammenlignelighed – beregning af normalværdien – referenceland – justering for moms – fastsættelse af salgsomkostninger, generelle omkostninger og administrationsomkostninger samt fortjeneste)	15
2021/C 263/21	Sag T-516/18 og T-525/18: Rettens dom af 12. maj 2021 — Luxembourg m. fl. mod Kommissionen (Statsstøtte – støtte iværksat af Luxembourg til fordel for Engie – afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked og kræves tilbagesøgt – forhåndsafgørelser på skatteområdet (tax rulings) – statsmidler – fordel – kombineret virkning af to skatteforanstaltninger – skattefritagelse for indtægter fra kapitalandele – beskatning af udlodning af overskud – misbrug af rettighed – selektiv karakter – referenceramme – konstatering af en undtagelse – sammenlignelige situationer – moder- datterselskabsordning – virksomhedskoncerner – tilbagesøgning – indirekte harmonisering – processuelle rettigheder – begrundelsespligt)	16
2021/C 263/22	Sag T-387/19: Rettens dom af 12. maj 2021 — DF og DG mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – løn – afgørelse om afslag på ret til bosættelsespenge ved tilbagevenden til hovedsædet – ansvar) . . .	17
2021/C 263/23	Sag T-510/19: Rettens dom af 19. maj 2021 — Puma mod EUIPO — Gemma Group (Gengivelse af et kattedyr i spring) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærke gengivende et kattedyr i spring – ældre internationale figurmærker gengivende et kattedyr i spring – relativ registreringshindring – ingen krænkelse af renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001))	18

2021/C 263/24	Sag T-789/19: Rettens dom af 12. maj 2021 –Moerenhout m. fl. mod Kommissionen [Reglerne for institutionerne – europæisk borgerinitiativ – samhandel med områder under militær besættelse – afslag på registrering – åbenbart uden for Kommissionens beføjelser – artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 211/2011 – fælles handelspolitik – artikel 207 TEUF – den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – artikel 215 TEUF – begrundelsespligt – artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 211/2011]	18
2021/C 263/25	Sag T-256/20: Rettens dom af 19. maj 2021 — Steinel mod EUIPO (GluePro) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket GluePro – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – manglende fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b, i forordning 2017/1001]	19
2021/C 263/26	Sag T-324/20: Rettens dom af 19. maj 2021 — Yongkang Kugooo Technology mod EUIPO — Ford Motor Company (kugoo) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket kugoo – det ældre EU-ordmærke og det ældre nationale ordmærke KUGA samt det ældre EU-ordmærke KUGA ENERGI – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	20
2021/C 263/27	Sag T-465/20: Rettens dom af 19. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen (TAP; Covid-19) (Statsstøtte – det portugisiske marked for lufttransport – støtte, som Portugal har indrømmet TAP i forbindelse med covid-19-pandemien – statslån – beslutning om ikke at gøre indsigelser – punkt 22 i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder – selskab, der indgår i en koncern – vanskeligheder, der hidrører fra virksomheden selv og ikke er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen – vanskeligheder, der er for alvorlige til, at koncernen selv kan løse dem – begrundelsespligt – opretholdelse af afgørelsens virkninger)	20
2021/C 263/28	Sag T-535/20: Rettens dom af 19. maj 2021 — Müller mod EUIPO (TIER SHOP) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket TIER SHOP – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – retlig interesse – begrundelsespligt – artikel 72, stk. 4, og artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001]	21
2021/C 263/29	Sag T-628/20: Rettens dom af 19. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen (Spanien, covid-19) [Statsstøtte – Spanien – rekapitaliseringsforanstaltninger med henblik på at støtte virksomheder, som er systemiske og strategiske for den spanske økonomi, i forbindelse med covid-19-pandemien – afgørelse om ikke at gøre indsigelse – midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte – foranstaltning til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi – foranstaltning vedrørende hele en medlemsstats økonomi – princippet om forbud mod forskelsbehandling – fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden – proportionalitet – kriterium om, at støttemodtagerne har hjemsted i Spanien – ingen afvejning af støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og på opretholdelsen af en ufordrejet konkurrence – artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF – begrebet »støtteordning« – begrundelsespligt]	22
2021/C 263/30	Sag T-643/20: Rettens dom af 19. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen (KLM, covid-19) (Statsstøtte – Nederlandene – statsgaranti for lån og efterstillede lån fra staten til fordel for KLM i forbindelse med covid-19-pandemien – midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte – afgørelse om ikke at gøre indsigelser – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked – tidligere ydet støtte til et andet selskab i den samme virksomhedskoncern – begrundelsespligt – opretholdelse af afgørelsens virkninger)	22
2021/C 263/31	Sag T-158/20: Rettens kendelse af 21. maj 2021 — TrekStor mod EUIPO — Yuneec Europe (Breeze) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Breeze – det ældre EU-ordmærke Breeze – relativ registreringshindring – sammenligning af varerne – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	23

2021/C 263/32	Sag T-672/20: Rettens kendelse af 17. maj 2021 — Kerstens mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – anmodning om bistand – afvisning af klagen – søgsmålsfrist – begyndelsestidspunkt – tidspunkt, hvorpå den berørte havde mulighed for at gøre sig bekendt med afgørelsens indhold – for sent anlagt – afvisning)	24
2021/C 263/33	Sag T-38/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. maj 2021 — Inivos og Inivos mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	24
2021/C 263/34	Sag T-235/21: Sag anlagt den 28. april 2021 — Bulgarien mod Kommissionen	25
2021/C 263/35	Sag T-242/21: Sag anlagt den 4. maj 2021 — Pšonka mod Rådet	26
2021/C 263/36	Sag T-243/21: Sag anlagt den 4. maj 2021 — Pšonka mod Rådet	27
2021/C 263/37	Sag T-251/21: Sag anlagt den 11. maj 2021 — Tigercat International mod EUIPO — Caterpillar (Tigercat)	28
2021/C 263/38	Sag T-252/21: Sag anlagt den 11. maj 2021 — Hrebenyuk mod EUIPO (Formen på en ståkrave)	29
2021/C 263/39	Sag T-260/21: Sag anlagt den 12. maj 2021 — E. Breuninger mod Kommissionen	29
2021/C 263/40	Sag T-264/21: Sag anlagt den 17. maj 2021 — Établissement Amra mod EUIPO — eXpresio (Formen på en hoppestøvle med ordbestanddelene »Aerower Jumper1 M«)	30
2021/C 263/41	Sag T-265/21: Sag anlagt den 18. maj 2021 — Sunshine Smile GmbH mod EUIPO (PlusDental+)	31
2021/C 263/42	Sag T-266/21: Sag anlagt den 17. maj 2021 — Casanova mod EIB	31
2021/C 263/43	Sag T-267/21: Sag anlagt den 19. maj 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen	32
2021/C 263/44	Sag T-271/21: Sag anlagt den 19. maj 2021 — Ortis mod Kommissionen	33
2021/C 263/45	Sag T-274/21: Sag anlagt den 19. maj 2021 — Synadiet m.fl. mod Kommissionen	35
2021/C 263/46	Sag T-275/21: Sag anlagt den 20. maj 2021 — Louis Vuitton Malletier mod EUIPO — Wisniewski (Representation of a chequerboard pattern)	36
2021/C 263/47	Sag T-198/18: Rettens kendelse af 12. maj 2021 — Chrysses Demetriades & Co. og Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co. mod Rådet m.fl.	37
2021/C 263/48	Sag T-199/18: Rettens kendelse af 12. maj 2021 — SCF Terminal (Cyprus) og SHB mod Rådet m.fl.	37
2021/C 263/49	Sag T-588/20: Rettens kendelse af 21. maj 2021 — MP mod Kommissionen	37

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 263/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 252 af 28.6.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 242 af 21.6.2021

EUT C 228 af 14.6.2021

EUT C 217 af 7.6.2021

EUT C 206 af 31.5.2021

EUT C 189 af 17.5.2021

EUT C 182 af 10.5.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. april 2021 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea mod SC Piscicola Tulcea SA (sag C-294/19), Ira Invest SRL mod Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea (sag C-304/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Constanța — Rumænien)

(Forenede sager C-294/19 og C-304/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – landbrug – den fælles landbrugspolitik – ordninger for direkte støtte – støtteberettiget hektar – styring af akvakulturanlæg – anvendelse af matriklen – faktisk anvendelse til landbrugsmæssige formål – anvendelse i overensstemmelse med registreringerne i ejendomsregistret)

(2021/C 263/02)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea (sag C-294/19) og Ira Invest SRL (sag C-304/19)

Sagsøgte: SC Piscicola Tulcea SA (sag C-294/19) og Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea (sag C-304/19)

Konklusion

Artikel 2, litra h), og artikel 34, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik om ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, og artikel 4, stk. 1, litra e), samt artikel 32, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 skal fortolkes således, at arealer, som i henhold til national ret er udlagt med henblik på fiskeopdræt, men som er eller faktisk har været anvendt til landbrugsformål, er landbrugsarealer.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. april 2021 — Powiat Ostrowski mod Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim — Polen)

(Sag C-383/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3, stk. 1 – forpligtelse til at indgå en forsikringsaftale – rækkevidde – lokal myndighed, der har erhvervet et køretøj ved en retssag – indregistreret køretøj, der befinder sig på privat grund og er bestemt til skrot)

(2021/C 263/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Powiat Ostrowski

Sagsøgt: Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer er obligatorisk, når det pågældende køretøj er indregistreret i en medlemsstat, for så vidt som dette køretøj ikke lovligt er blevet taget ud af brug i overensstemmelse med gældende national ret.

⁽¹⁾ EUT C 280 af 19.8.2019

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. april 2021 — Sag anlagt af E (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-480/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 63 TEUF – den frie bevægelighed for kapital – indkomstskat – kapitalindkomst – indtægter oppebåret fra et hjemmehørende institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut), der er oprettet i henhold til aftale – indtægter oppebåret fra et investeringsinstitut, der er etableret i en anden medlemsstat, og som er oprettet i henhold til vedtægter – forskellig behandling – artikel 65 TEUF – objektivt sammenlignelige situationer)

(2021/C 263/04)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E

Procesdeltager: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats skattepraksis, hvorefter de indtægter, som oppebæres fra et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut), der er oprettet i henhold til vedtægter, og som er etableret i en anden medlemsstat, i forbindelse med indkomstbeskatningen af en fysisk person, der er hjemmehørende i den førstnævnte medlemsstat, ikke sidestilles med de indtægter, som oppebæres fra de investeringsinstitutter, der er etableret i den førstnævnte medlemsstat, med den begrundelse, at disse sidstnævnte investeringsinstitutter ikke har den samme retlige form.

(¹) EUT C 295 af 2.9.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. april 2021 — Granarolo SpA mod Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-617/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2003/87/EF – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – artikel 3, litra e) – begrebet »anlæg« – artikel 3, litra f) – begrebet »driftsleder« – punkt 2 og 3 i bilag I – reglen om sammenlægning – sammenlægning af kapaciteter for et anlægs aktiviteter – ejer af en erhvervsvirksomheds overdragelse af en kraftvarmehenhed til elektricitets- og kraftvarmeproduktion – aftale om energiforsyning mellem den overdragende virksomhed og den erhvervende virksomhed – ajourføring af drivhusgasemissionstilladelse)

(2021/C 263/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Granarolo SpA

Sagsøgte: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto

Procesdeltager: E.ON Business Solutions Srl, tidligere E.ON Connecting Energies Italia Srl,

Konklusion

Artikel 3, litra e) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, sammenholdt med punkt 2 og 3 i bilag I til dette direktiv, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en ejer af en fabrik, der er udstyret med et termisk kraftværk, hvis aktivitet er omfattet af dette bilag I, kan opnå en ajourføring af sin drivhusgasemissionstilladelse som omhandlet i dette direktivs artikel 7, når denne har overdraget en kraftvarmehenhed, der er beliggende på samme industriområde som denne fabrik, og som har en aktivitet, hvis kapacitet er under den tærskel, som er fastsat i det nævnte bilag I, til en virksomhed, der er specialiseret inden for energisektoren, idet ejeren samtidig har indgået en aftale med denne virksomhed, hvori det bl.a. er fastsat, at den energi, som denne enhed producerer, skal leveres til denne fabrik, når det termiske kraftværk og kraftvarmeheden ikke udgør et og samme anlæg som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 3, litra e), og når ejeren af fabrikken under alle omstændigheder ikke længere er kraftvarmehedens driftsleder som omhandlet i samme direktivs artikel 3, litra f).

(¹) EUT C 399 af 25.11.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 29. april 2021 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-704/19) ⁽¹⁾

[Traktatbrud – statsstøtte – støtte til udrulning af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (den selvstyrende region Castilla-La Mancha, Spanien) – afgørelse (EU) 2016/1385 – ulovlig støtte, der er uforenelig med det indre marked – manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist]

(2021/C 263/06)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, P. Arenas og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 3 og 4 i Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1385 af 1. oktober 2014 vedrørende statsstøttesag SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) tildelt af myndighederne i Castilla-La Mancha til udrulning af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha ved ikke inden for de fastsatte frister at have truffet alle de nødvendige foranstaltninger for hos Telecom Castilla-La Mancha SA at tilbagesøge den statsstøtte, som ved denne afgørelses artikel 1 er blevet erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked, ved ikke at have dokumenteret, at alle de resterende betalinger af denne støtte er blevet annulleret, og ved ikke inden for den fastsatte frist at have meddelt Europa-Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne afgørelse.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 413 af 9.12.2019.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 26. marts 2021 — Clemente mod Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

(Sag C-192/21)

(2021/C 263/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Clemente

Sagsøgt: Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »sammenlignelig fastansat«, som anvendes i § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 mellem de generelle tværfaglige organisationer (EFS, UNICE og CEEP), og som er indeholdt som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 ⁽¹⁾, fortolkes således, at det arbejde, som en fastansat tjenestemand har udført som midlertidigt ansat tjenestemand forud for sin fastansættelse, i forbindelse med konsolideringen af vedkommendes lønklasse skal sidestilles med det arbejde, der er udført af en anden fastansat tjenestemand?

- 2) Skal § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 mellem de generelle tværfaglige organisationer (EFS, UNICE og CEEP), og som er indeholdt som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at både den omstændighed, at den pågældende tjenestetid allerede er taget i betragtning og medregnet i forbindelse med opnåelsen af status som fastansat tjenestemand, og udformningen af det vertikale karriereforløb for tjenestemænd i den nationale lovgivning er objektive forhold, der begrundet, at det arbejde, som en fastansat tjenestemand har udført som midlertidigt ansat tjenestemand forud for sin fastansættelse, ikke skal tages i betragtning ved konsolideringen af vedkommendes lønklasse?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Ilfov (Rumænien) den 26. marts 2021 —
SR mod EW**

(Sag C-196/21)

(2021/C 263/08)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Ilfov

Parter i hovedsagen

Appellant: SR

Indstævnt: EW

Intervenienter: FB, CX, IK

Præjudicielt spørgsmål

Såfremt retten beslutter og træffer afgørelse om indkaldelse af intervenienter i en civil sag, er »rekvirenten« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1393/2007 (¹), da den ret i en medlemsstat, der træffer afgørelse om at indkalde intervenienterne, eller parten i den ved denne ret verserende sag?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT 2007, L 324, s. 79).

Appel iværksat den 30. marts 2021 af Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. januar 2021 i sag T-328/17 RENV, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — M.J. Dairies (BBQLOUMI)

(Sag C-201/21 P)

(2021/C 263/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og M.J. Dairies EOOD

Ved kendelse af 21. maj 2021 har Domstolens vicepræsident afvist appellen og pålagt Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 9. april 2021 — X, der handler i eget navn og i sin egenskab af legal repræsentant for sine mindreårige børn Y og Z mod Belgische Staat

(Sag C-230/21)

(2021/C 263/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X, der handler i eget navn og i sin egenskab af legal repræsentant for sine mindreårige børn Y og Z

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten, især artikel 2, litra f), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF⁽¹⁾ af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, fortolkes således, at en »uledsaget mindreårig« flygtning, der opholder sig i en medlemsstat, ifølge den nationale ret skal være »ugift« for at få ret til familiesammenføring med førstegradsslægtninge i lige opstigende linje?
- 2) Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, kan en mindreårig flygtning, hvis ægteskab indgået i udlandet ikke anerkendes af hensyn til den offentlige orden, da betragtes som en »uledsaget mindreårig« som omhandlet i artikel 2, litra f), og artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/86?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 251, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 14. april 2021 — SA m.fl. mod Daimler AG

(Sag C-240/21)

(2021/C 263/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SA, FT, LH, IL og TN

Sagsøgt: Daimler AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Siger artikel 18, stk. 1, artikel 26, stk. 1, og artikel 46 i direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007 ⁽²⁾ også mod at beskytte individuelle bilkøbers interesser?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- 2) Omfatter dette også en individuel bilkøbers interesse i ikke at købe en bil, som ikke opfylder de EU-retlige krav, navnlig ikke en bil, som er forsynet med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?

Uafhængigt af besvarelsen af det første og det andet spørgsmål:

- 3) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en køber, der uden at ønske det har købt en bil, som af fabrikanten er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, kun undtagelsesvis kan gøre civile krav om erstatning uden for kontraktforhold gældende over for fabrikanten, navnlig også et krav om tilbagebetaling af den købspris, der er betalt for bilen, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen, nemlig hvis fabrikanten har handlet forsætligt og i strid med god tro?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

- 4) Foreligger der i henhold til EU-retten et civilretligt erstatningskrav uden for kontraktforhold for bilkøberen mod bilfabrikanten ved enhver culpøs (uagtsom eller forsætlig) handling fra fabrikantens side med hensyn til markedsføring af en bil, som er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?

Uafhængigt af besvarelsen af det første til det fjerde spørgsmål:

- 5) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en bilkøber i henhold til national ret må tåle modregning af fordelen ved den faktiske benyttelse af bilen, hvis den pågældende af fabrikanten i form af erstatning uden for kontraktforhold kræver tilbagebetaling af købsprisen for en bil, som er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

- 6) Er det uforeneligt med EU-retten, hvis denne fordel ved benyttelsen beregnes ud fra den fulde købspris, uden at der foretages et fradrag på grund af bilens reducerede værdi som følge af monteringen af en ulovlig manipulationsanordning og/eller med hensyn til den af køberen ikke ønskede benyttelse af en bil, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten?

Uafhængigt af besvarelsen af det første til det sjette spørgsmål:

- 7) Er § 348, stk. 3, nr. 2, i Zivilprozeßordnung (den tyske retsplejelov), for så vidt som denne bestemmelse også vedrører afsigelse af forelæggelseskendelser i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, uforenelig med de nationale domstoles forelæggelseskompetence i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, således at den ikke kan anvendes på afsigelser af forelæggelseskendelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT 2007, L 263, s. 1)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20.6.2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2007, L 171, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 20. april 2021 — Luxury Trust Automobil GmbH

(Sag C-247/21)

(2021/C 263/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luxury Trust Automobil GmbH

Sagsøgte: Finanzamt Österreich og Dienststelle Baden Mödling

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 42, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 197, stk. 1, litra c), i direktivet (for så vidt som affattet i Rådets direktiv 2010/45/EU⁽²⁾ af 13.7.2010) fortolkes således, at modtageren også er udpeget som betalingspligtig for momsen, når der anføres følgende i fakturaen, der ikke angiver moms: »afgiftsfri trepartstransaktion inden for Fællesskabet«?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:
 - a) Kan en sådan fakturaoplysning gyldigt berigtiges efterfølgende (ved følgende angivelse: »trepartstransaktion inden for Fællesskabet i henhold til UStG's artikel 25. Afgiftsskylden overgår til modtageren af varen«)?
 - b) Kan en berigtigelse kun være gyldig, hvis den berigtigede faktura kommer frem til fakturamodtageren?
 - c) Har berigtigelsen tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor den oprindelige faktura blev udfærdiget?
- 3) Skal artikel 219a i direktiv 2006/112/EF (som affattet i Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.7.2010 og berigtigelsen⁽³⁾ i EUT L 299/46 af 17.11.2010) fortolkes således, at fakturaen skal udstedes efter reglerne i den medlemsstat, hvis bestemmelser ville skulle anvendes, hvis der i fakturaen endnu ikke er udpeget en »modtager« som betalingspligtig for momsen; eller er det bestemmelserne i den medlemsstat, hvis bestemmelser ville skulle anvendes, hvis det antages, at der gyldigt er udpeget en »modtager« som betalingspligtig for momsen, der skal finde anvendelse?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.7.2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne (EUT 2010, L 189, s. 1).

⁽³⁾ Berigtigelse af direktiv 2010/45 om ændring i direktiv 2006/112 (EUT 2010, L 299, s. 46).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. april 2021 — F. Hoffmann-La Roche Ltd m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sag C-261/21)

(2021/C 263/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA og Roche SpA

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, i en sag, hvor en part med henblik på ophævelse af den appellerede dom direkte har baseret sit søgsmål på tilsidesættelsen af de af Domstolen i den samme sag udtrykte principper, efterprøve, om de af Domstolen i den samme sag udtrykte principper er blevet anvendt korrekt i det konkrete tilfælde, eller skal denne efterprøvelse foretages af Domstolen?
- 2) Har Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) i dom nr. 4990/2019, sådan som parterne har gjort gældende, tilsidesat de principper, som Domstolen udtrykte i dommen af 23. januar 2018 hvad angår a) inkludering af de to omhandlede lægemidler i det samme relevante marked uden at tage højde for standpunkterne indtaget af de myndigheder, der har fastslået ulovligheden af efterspørgslen og udbuddet af Avastin off-label; b) manglende efterprøvelse af den angivelige vildledende karakter af de af selskaberne udbredte oplysninger?
- 3) Er artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 2, stk. 1 og 2, TEUF og artikel 267 TEUF, også læst i lyset af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en ordning som den, der er omfattet af artikel 106 i codice del processo amministrativo (lov om forvaltningsproceduren) samt artikel 395 og 396 i codice di procedura civile (retsplejeloven), for så vidt som den ikke tillader at indgive begæring om genoptagelse som retsmiddel for at anfægte domme afsagt af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som er i strid med Domstolens domme, og navnlig med de retlige principper, som Domstolen har fastslået i en præjudiciel afgørelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 26. april 2021 — AB og AB-CD mod Z EF

(Sag C-265/21)

(2021/C 263/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Appellanter: AB og AB-CD

Indstævnt: Z EF

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal begrebet »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 5, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (herefter »Bruxelles I- forordningen«)
 - a. fortolkes således, at dette kræver, at det fastslås, at en person frivilligt har påtaget sig en retlig forpligtelse over for en anden person, og at denne forpligtelse ligger til grund for sagsøgerens sagsanlæg, også selv om sagsøgte ikke frivilligt har påtaget sig forpligtelsen og/eller ikke frivilligt har påtaget sig forpligtelsen over for sagsøgeren?
 - b. i bekræftende fald, hvilken grad af tilknytning skal der da være mellem den retlige forpligtelse, der frivilligt er påtaget, og sagsøgeren og/eller sagsøgte?

2. Indebærer begrebet »krav«, som sagsøgeren »støtter sig på« — i lighed med det kriterium, som anvendes for at sondre mellem, om et krav henhører under sager om kontraktforhold som omhandlet i Bruxelles Ia-forordningens artikel 5, nr. 1), eller under »sager om erstatning uden for kontrakt« som omhandlet i samme forordnings artikel 5, nr. 3) (C-59/19, præmis 32) — at det skal efterprøves, om en fortolkning af den retlige forpligtelse, der frivilligt er påtaget, forekommer nødvendig for at bedømme sagens realitet?
3. Enhører et sagsanlæg, hvorunder en sagsøger ønsker at få fastslået, at denne ejer et gode, som vedkommende er i besiddelse af, på grundlag af to købsaftaler, dvs. en første, som den oprindelige medejer af godet (ægtefælle til sagsøgte, der ligeledes er oprindelig medejer) angiveligt har indgået med den person, som solgte godet til sagsøgeren, og en anden, som de to sidstnævnte har indgået, under sager om kontraktforhold som omhandlet i Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 1)?
 - a. Forholder det sig anderledes, hvis sagsøgte påberåber sig, at den første aftale ikke var en købsaftale, men en deponeringsaftale?
 - b. Såfremt et af disse tilfælde henhører under sager om kontraktforhold, hvilken kontrakt skal da tages i betragtning ved afgørelsen af, hvilket sted den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt?
4. Skal artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽²⁾ fortolkes således, at den finder anvendelse på den situation, der er omhandlet i det tredje præjudicielle spørgsmål, og hvilken aftale skal der i givet fald tages hensyn til?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 26. april 2021 — straffesag mod HV

(Sag C-266/21)

(2021/C 263/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Tiltalt i straffesagen

HV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er domstolsafgørelser i straffesager, hvorved en gerningsmand ved overtrædelser af færdselsretlige forskrifter og uagtsom middelsvær personskade pålægges en administrativ sanktion i form af en suspension af retten til at føre et motorkøretøj i en vis periode, omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, nr. 4), og artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner?
- 2) Udgør bestemmelserne i artikel 11, stk. 2 og stk. 4, første til tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort et grundlag for, at den medlemsstat, hvor indehaveren af et kørekort udstedt af denne stat har sit sædvanlige opholdssted, kan afvise at anerkende og fuldbyrde en administrativ sanktion i form af en midlertidig frakendelse af retten til at føre motorkøretøj, som er blevet pålagt i en anden medlemsstat for en overtrædelse af færdselsretlige forskrifter og for uagtsomt at have forvoldt middelsvær personskade på en anden person, idet denne handling blev begået på et tidspunkt, hvor gerningsmanden efter en ombytning af det kørekort, som oprindeligt blev udstedt af domsstaten, var indehaver af et kørekort udstedt af opholdsstaten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 27. april 2021 — A

(Sag C-270/21)

(2021/C 263/16)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Procesdeltager: Opetushallitus

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF (herefter »direktivet om erhvervskvalifikationer«) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU⁽¹⁾ fortolkes således, at et erhverv, hvor egnethedskravene på den ene side er fastlagt i en forordning udstedt af en medlemsstats uddannelsesminister, hvor indholdet af den pædagogiske kompetence, der kræves af en børnehavepædagog er reguleret i en professionsstandard og medlemsstaten har ladet erhvervet som børnehavepædagog optage i den af Kommissionen oprettede database over lovregulerede erhverv, men hvor arbejdsgiveren på den anden side ifølge ordlyden i bekendtgørelsen om egnethedskravene for dette erhverv indrømmer et skøn ved bedømmelsen af, om egnethedskravene er opfyldt, navnlig med hensyn til kravet om pædagogisk kompetence, og det hverken er reguleret i den omhandlede bekendtgørelse eller i andre love, bekendtgørelser eller administrative bestemmelser, hvorledes det dokumenteres, at den pædagogiske kompetence er til stede, skal anses for et lovreguleret erhverv?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan et certifikat udstedt af den kompetente myndighed i hjemlandet, som vedrører en erhvervskvalifikation, for hvilken der kræves arbejds erfaring inden for det pågældende erhverv, da anses for et kursus- eller uddannelsesbevis som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i direktivet om erhvervskvalifikationer, hvis den erhvervs erfaring, der udgør grunden til udstedelsen af certifikatet, stammer fra hjemlandet i en periode, hvor dette var en socialistisk sovjetrepublik, samt fra værtslandet, men ikke fra hjemlandet i perioden efter dettes fornyede selvstændighed?
- 3) Skal artikel 3, stk. 3, i direktivet om erhvervskvalifikationer fortolkes således, at en erhvervskvalifikation, som beror på en eksamen, der blev opnået ved en uddannelsesinstitution beliggende i en medlemsstats geografiske område i en periode, hvor medlemsstaten ikke eksisterede som en selvstændig stat, men som socialistisk sovjetrepublik, samt på erhvervs erfaring, der blev opnået på grundlag af denne eksamen i den pågældende socialistiske sovjetrepublik før medlemsstatens fornyede selvstændighed, skal anses for en erhvervskvalifikation opnået i et tredjeland, således at yderligere tre års erhvervs erfaring i hjemlandet i perioden efter dettes fornyede selvstændighed er en betingelse for at gøre denne erhvervskvalifikation gældende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20.11.2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informations-systemet for det indre marked («IMI-forordningen») (EUT 2013, L 354, s. 132).

RETTE

Rettens dom af 12. maj 2021 –Alba Aguilera m. fl. mod EEAS

(Sag T-119/17 RENV) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – midlertidigt ansatte – kontraktansatte – løn – EEAS's ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – artikel 10 i bilag X til vedtægten – årlig evaluering af godtgørelsen for levevilkårene – afgørelse om nedsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i Etiopien fra 30 % til 25 % – regional sammenhæng – åbenbart urigtigt skøn)

(2021/C 263/17)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ruben Alba Aguilera (Addis-Abeba, Etiopien) og de 27 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer, C. García Fernández og F.-M. Hilaire)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EU-Udenrigstjenestens afgørelse ADMIN(2016) 7 af 19. april 2016 om fastsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i henhold til artikel 10 i bilag X til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — Regnskabsåret 2016 for så vidt som denne afgørelse med virkning fra den 1. januar 2016 nedsætter godtgørelsen for levevilkårene til ansatte ved Den Europæiske Union, der gør tjeneste i Etiopien.

Konklusion

- 1) Afgørelse ADMIN(2016) 7 af 19. april 2016 truffet af generaldirektøren for budget og forvaltning for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om fastsættelse af godtgørelsen for levevilkårene i henhold til artikel 10 i bilag X til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — Regnskabsåret 2016 annulleres for så vidt som denne afgørelse med virkning fra den 1. januar 2016 nedsætter godtgørelsen for levevilkårene til ansatte ved Den Europæiske Union, der gør tjeneste i Etiopien.
- 2) EU-Udenrigstjenesten betaler sagsomkostningerne i sag T-119/17, C-427/18 P og T-119/17 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens dom af 12. maj 2021 — Luxembourg og Amazon mod Kommissionen

(Sagerne T-816/17 og T-318/18) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – støtte til Amazon gennemført af Luxembourg – afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræves tilbagesøgt – forudgående skattebekræftelse (tax ruling) – afregningspriser – selektiv skattefordel – metode til fastsættelse af afregningspriser – funktional analyse)

(2021/C 263/18)

Processprog: engelsk og fransk

Parter

Sagsøger i sag T-816/17: Storhertugdømmet Luxembourg (ved T. Uri, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck, A. Steichen og J. Bracker)

Sagsøgere i sag T-318/18: Amazon EU Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) og Amazon.com, Inc. (Seattle, Washington, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Paemen, M. Petite og A. Tombiński)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (i sag T-816/17 ved P. Stancanelli, P.J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Chammas, og i sag T-318/18 ved P.J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøger i sag T-816/17: Irland (ved J. Quaney og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af P. Gallagher, SC, barrister B. Doherty og S. Kingston, SC)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2018/859 af 4. oktober 2017 om statsstøtte SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) fra Luxembourg til Amazon (EUT 2018, L 153, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagerne T-816/17 og T-318/18 forenes med henblik på denne dom.
- 2) Kommissionens afgørelse (EU) 2018/859 af 4. oktober 2017 om statsstøtte SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) fra Luxembourg til Amazon annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Storhertugdømmet Luxembourg, Amazon.com, Inc. og Amazon EU Sàrl afholdte omkostninger i sagen.
- 4) Irland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.2.2018.

Rettens dom af 19. maj 2021 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen

(Sag T-218/18) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – luftfartssektoren – driftsstøtte, som Tyskland har ydet Frankfurt Hahn lufthavn – afgørelse om ikke at gøre indsigelse – annullations søgsmaal – interesseret part – sikring af procesrettighederne – antagelse til realitetsbehandling – retningslinjer for støtte til luftfart – tvivl med hensyn til støttens forenelighed med det indre marked – artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2015/1589 – alvorlige vanskeligheder)

(2021/C 263/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG (Køln, Tyskland) (ved advokat A. Martin-Ehlers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, T. Maxian Rusche og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, R. Kanitz, S. Heimerl og S. Costanzo, som befuldmægtigede) og Land Rheinland-Pfalz (Tyskland) (ved advokaterne R. van der Hout og C. Wagner)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 5289 final af 31. juli 2017 om den af Tyskland gennemførte statsstøtte SA.47969 (2017/N) vedrørende en driftsstøtte til Frankfurt Hahn lufthavn.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2017) 5289 final af 31. juli 2017 om den af Tyskland gennemførte statsstøtte SA.47969 (2017/N) vedrørende en driftsstøtte til Frankfurt Hahn lufthavn annulleres.

- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Deutsche Lufthansa AG's omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland og Land Rheinland-Pfalz (delstaten Rheinland-Pfalz, Tyskland) bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 190 af 4.6.2018.

Retten dom af 19. maj 2021 — China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-254/18) (¹)

(Dumping – import af visse varer af støbejern med oprindelse i Kina – endelig antidumpingtold – annullationssøgsmål – formaliteten – sammenslutning – søgsmålskompetence – søgsmålsinteresse – konstatering af skade – beregning af importmængden – makroøkonomiske og mikroøkonomiske indikatorer – stikprøver – beregning af EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger – koncerninterne priser – årsagsforbindelse – analyse af, hvad skaden kan tilskrives og ikke kan tilskrives – ingen skadesanalyse opdelt efter segmenter – vurdering af betydningen af prisunderbuddet – fortrolig behandling af oplysninger – ret til forsvar – VKN-metoden – varernes sammenlignelighed – beregning af normalværdien – referenceland – justering for moms – fastsættelse af salgsomkostninger, generelle omkostninger og administrationsomkostninger samt fortjeneste)

(2021/C 263/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Beijing, Kina) og de ni andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: EJ Picardie (Saint Crépin Ibouvillers, Frankrig) og de syv andre intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved solicitors U. O'Dwyer og B. O'Connor og advokat M. Hommé)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/140 af 29. januar 2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varer af støbejern med oprindelse i Indien (EUT 2018, L 25, s. 6), for så vidt som denne gennemførelsesforordning vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 211 af 18.6.2018.

Retten dom af 12. maj 2021 — Luxembourg m. fl. mod Kommissionen(Sag T-516/18 og T-525/18) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – støtte iværksat af Luxembourg til fordel for Engie – afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræves tilbagesøgt – forhåndsafgørelser på skatteområdet (tax rulings) – statsmidler – fordel – kombineret virkning af to skatteforanstaltninger – skattefritagelse for indtægter fra kapitalandele – beskatning af udlodning af overskud – misbrug af rettighed – selektiv karakter – referenceramme – konstatering af en undtagelse – sammenlignelige situationer – moderdatterselskabsordning – virksomhedskoncerner – tilbagesøgning – indirekte harmonisering – processuelle rettigheder – begrundelsespligt)

(2021/C 263/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger i sag T-516/18: Storhertugdømmet Luxembourg (ved T. Uri, som befuldmægtiget, bistået af advokat D. Waelbroeck)

Sagsøgere i sag T-525/18: Engie Global LNG Holding Sàrl (Luxembourg, Luxembourg), Engie Invest International SA (Luxembourg) og Engie, (Courbevoie, Frankrig) (ved advokaterne B. Le Bret, M. Struys og C. Rydzynski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren i sag T-516/18: Irland (ved J. Quaney, M. Browne og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af P. Gallagher og S. Kingston, SC, samt barrister B. Doherty)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2019/421 af 20. juni 2018 om statsstøtte SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) iværksat af Luxembourg til fordel for Engie (JO 2019, L 78, p. 1).

Konklusion

- 1) Sagerne T-516/18 og T-525/18 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Storhertugdømmet Luxembourg bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i sag T-516/18.
- 4) Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA og Engie bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i sag T-525/18.
- 5) Irland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens dom af 12. maj 2021 — DF og DG mod EIB(Sag T-387/19) ⁽¹⁾**(Personalesag – ansatte ved EIB – løn – afgørelse om afslag på ret til bosættelsespenge ved tilbagevenden til hovedsædet – ansvar)**

(2021/C 263/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: DF og DG (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved M. Loizou og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne J. Currall og B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation, for det første, af EIB's afgørelser af 6. marts 2018 og 28. februar 2019 om afslag på at tildele sagsøgerne bosættelsespenge, for det andet, af EIB's afgørelser af 19. og 27. marts 2019, hvorved afgørelsen om afslag på at tildele bosættelsespenge blev bekræftet og deres anmodning om at indlede en forligsprocedure ikke blev imødekommet, og, for det tredje, af EIB's afgørelser af 14. juni 2019, hvorved afgørelsen om afslag på at tildele bosættelsespenge blev bekræftet, dels om erstatning for det tab, sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afgørelser af 6. marts 2018 og 19. marts 2019 om afslag på at tildele DF bosættelsespenge i medfør af artikel 5 i bilag VII til de administrative bestemmelser, som finder anvendelse på ansatte ved EIB, annulleres.
- 2) EIB's afgørelser af 28. februar og 27. marts 2019 om afslag på at tildele DG bosættelsespenge i medfør af artikel 5 i bilag VII til de administrative bestemmelser, som finder anvendelse på ansatte ved EIB, annulleres.
- 3) Med forbehold for beregningen af beløbene tilpligtes EIB at betale DF og DG bosættelsespenge i medfør af artikel 5 og 17 i bilag VII til de administrative bestemmelser, som finder anvendelse på ansatte ved EIB, med tillæg af morarenter fra den dato, hvor denne dom er afsagt, beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks (ECB) rentesats, forhøjet med to procentpoint, og indtil datoen for EIB's fuldstændige betaling.
- 4) I øvrigt frifindes EIB.
- 5) EIB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Rettens dom af 19. maj 2021 — Puma mod EUIPO — Gemma Group (Gengivelse af et kattedyr i spring)

(Sag T-510/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærke gengivende et kattedyr i spring – ældre internationale figurmærker gengivende et kattedyr i spring – relativ registreringshindring – ingen krænkelse af renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001))

(2021/C 263/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. april 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2057/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Puma og Gemma Group.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Puma SE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 30.9.2019.

Rettens dom af 12. maj 2021 –Moerenhout m. fl. mod Kommissionen

(Sag T-789/19) ⁽¹⁾

[Reglerne for institutionerne – europæisk borgerinitiativ – samhandel med områder under militær besættelse – afslag på registrering – åbenbart uden for Kommissionens beføjelser – artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 211/2011 – fælles handelspolitik – artikel 207 TEUF – den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – artikel 215 TEUF – begrundelsespligt – artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 211/2011]

(2021/C 263/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgien) og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokat G. Devers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral og S. Delaude som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1567 af 4. september 2019 om forslaget til borgerinitiativ »Sikring af, at den fælles handelspolitik er i overensstemmelse med EU-traktaterne og overholder international ret« (EUT 2019, L 241, s. 12).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1567 af 4. september 2019 om forslaget til borgerinitiativ »Sikring af, at den fælles handelspolitik er i overensstemmelse med EU-traktaterne og overholder international ret« annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 19. maj 2021 — Steinel mod EUIPO (GluePro)

(Sag T-256/20) (¹)

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket GluePro – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – manglende fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]

(2021/C 263/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Steinel GmbH (Herzebrock Clarholz, Tyskland) (ved advokaterne M. Breuer og K. Freudenstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. februar 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2516/2019-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet GluePro som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Steinel GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 215 af 29.6.2020.

Retten dom af 19. maj 2021 — Yongkang Kugoo Technology mod EUIPO — Ford Motor Company (kugoo)

(Sag T-324/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket kugoo – det ældre EU-ordmærke og det ældre nationale ordmærke KUGA samt det ældre EU-ordmærke KUGA ENERGI – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 263/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yongkang Kugoo Technology Co. Ltd (Yongkang, Kine) (ved advokat P. Pérot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. marts 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 65/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Motor Company og Yongkang Kugoo Technology. Konklusion.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Yongkang Kugoo Technology Co. Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Retten dom af 19. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen (TAP; Covid-19)

(Sag T-465/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – det portugisiske marked for lufttransport – støtte, som Portugal har indrømmet TAP i forbindelse med covid-19-pandemien – statslån – beslutning om ikke at gøre indsigelser – punkt 22 i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder – selskab, der indgår i en koncern – vanskeligheder, der hidrører fra virksomheden selv og ikke er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen – vanskeligheder, der er for alvorlige til, at koncernen selv kan løse dem – begrundelsespligt – opretholdelse af afgørelsens virkninger)

(2021/C 263/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F.-C. Laprévotte, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis og V. Blanc)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, V. Bottka og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved P. Dodeller og E. de Moustier, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget) og Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa og S. Jaulino, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Mimoso Ruiz)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 3989 final af 10. juni 2020 om statsstøtte SA.57369 (2020/N) — covid-19 — Portugal — støtte tildelt TAP.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2020) 3989 final af 10. juni 2020 om statsstøtte SA.57369 (2020/N) — covid-19 — Portugal — støtte tildelt TAP annulleres.
- 2) Retsvirkningerne af annullationen af den nævnte afgørelse suspenderes, indtil Europa-Kommissionen vedtager en ny afgørelse i medfør af artikel 108 TEUF. Disse virkninger suspenderes i en periode på højst to måneder fra datoen for afsigelsen af denne dom i tilfælde af, at Kommissionen beslutter at vedtage denne nye afgørelse med hjemmel i artikel 108, stk. 3, TEUF, og i en yderligere rimelig periode, hvis Kommissionen beslutter at indlede den i artikel 108, stk. 2, TEUF omhandlede procedure.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ryanair DAC afholdte omkostninger.
- 4) Den Franske Republik, Republikken Polen og Den Portugisiske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 31.8.2020.

Rettens dom af 19. maj 2021 — Müller mod EUIPO (TIER SHOP)

(Sag T-535/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket TIER SHOP – absolutte registreringshinderinger – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – retlig interesse – begrundelsespligt – artikel 72, stk. 4, og artikel 94, stk. 1, første punktum, i forordning 2017/1001]

(2021/C 263/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Müller GmbH & Co. KG (Ulm, Tyskland) (ved advokat S. Mühlberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juni 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2600/2019-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet TIER SHOP som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Müller GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 19.10.2020.

Rettens dom af 19. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen (Spanien, covid-19)(Sag T-628/20) ⁽¹⁾

[Statsstøtte – Spanien – rekapitaliseringsforanstaltninger med henblik på at støtte virksomheder, som er systemiske og strategiske for den spanske økonomi, i forbindelse med covid-19-pandemien – afgørelse om ikke at gøre indsigelse – midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte – foranstaltning til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi – foranstaltning vedrørende hele en medlemsstats økonomi – princippet om forbud mod forskelsbehandling – fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden – proportionalitet – kriterium om, at støttemodtagerne har hjemsted i Spanien – ingen afvejning af støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og på opretholdelsen af en ufordrejet konkurrence – artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF – begrebet »støtteordning« – begrundelsespligt]

(2021/C 263/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne F.-C. Laprèvote, E. Vahida, V. Blanc, I.-G. Metaxas-Maranghidis og S. Rating)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved L. Aguilera Ruiz og S. Centeno Huerta, som befuldmægtigede) og Den Franske Republik (ved P. Dodeller og T. Stehelin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 5414 final af 31. juli 2020 vedrørende statsstøtte SA.57659 (2020/N) — Spanien covid-19 — Rekapitaliseringsfond

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ryanair DAC bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 30.11.2020.

Rettens dom af 19. maj 2021 — Ryanair mod Kommissionen (KLM, covid-19)(Sag T-643/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – Nederlandene – statsgaranti for lån og efterstillede lån fra staten til fordel for KLM i forbindelse med covid-19-pandemien – midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte – afgørelse om ikke at gøre indsigelser – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked – tidligere ydet støtte til et andet selskab i den samme virksomhedskoncern – begrundelsespligt – opretholdelse af afgørelsens virkninger)

(2021/C 263/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne F.-C. Laprèvote, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating og I.-G. Metaxas Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og C. Georgieva, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved E. de Moustier og P. Dodeller, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved J. Langer, som befuldmægtiget, bistået af advokat I. Rooms) og Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nederlandene) (ved advokaterne K. Schillemans, H. Vanderveen og P. Huizing)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 4871 final af 13. juli 2020 om statsstøtte SA.57116 (2020/N) — Nederlandene — covid-19: statsgaranti og statslån til fordel for KLM

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2020) 4871 final af 13. juli 2020 om statsstøtte SA.57116 (2020/N) — Nederlandene — covid-19: statsgaranti og statslån til fordel for KLM annulleres.
- 2) Retsvirkningerne af annullationen af den pågældende afgørelse suspenderes, indtil Europa-Kommissionen vedtager en ny afgørelse i medfør af artikel 108 TEUF. Disse virkninger suspenderes i en periode på højst to måneder fra datoen for afsigelsen af denne dom i tilfælde af, at Kommissionen beslutter at vedtage denne nye afgørelse med hjemmel i artikel 108, stk. 3, TEUF, og inden for en yderligere rimelig frist, hvis Kommissionen beslutter at indlede den i artikel 108, stk. 2, TEUF omhandlede procedure.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ryanair DAC afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Nederlandene, Den Franske Republik og Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 423 af 7.12.2020.

Retten kendelse af 21. maj 2021 — TrekStor mod EUIPO — Yuneec Europe (Breeze)

(Sag T-158/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Breeze – det ældre EU-ordmærke Breeze – relativ registreringshindring – sammenligning af varerne – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/1001] – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2021/C 263/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: TrekStor Ltd (Hong Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich og N. Achilles)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Yuneec Europe GmbH (Kaltenkirchen, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. januar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 470/2020-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Yuneec Europe og TrekStor.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) TrekStor Ltd betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Rettens kendelse af 17. maj 2021 — Kerstens mod Kommissionen**(Sag T-672/20) (¹)****(Annulationssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – anmodning om bistand – afvisning af klagen – søgsmålsfrist – begyndelsestidspunkt – tidspunkt, hvorpå den berørte havde mulighed for at gøre sig bekendt med afgørelsens indhold – for sent anlagt – afvisning)**

(2021/C 263/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Petrus Kerstens (La Forclaz, Schweiz) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 20. og 31. januar 2020 om afslag på henholdsvis anmodning om bistand D/517/19 og anmodning om bistand D/516/19, som sagsøgeren havde indgivet i henhold til artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Petrus Kerstens betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 9 af 11.1.2021.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. maj 2021 — Inivos og Inivos mod Kommissionen**(Sag T-38/21 R)****(Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)**

(2021/C 263/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Inivos Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Inivos BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne R. Martens og L. Hoet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Araujo Arce og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af »rammekontrakterne om desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler (Covid-19)« FW 00103506 og FW 00103507, som Kommissionen indgik den 19. november 2020 med to tilbudsgivere.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 28. april 2021 — Bulgarien mod Kommissionen

(Sag T-235/21)

(2021/C 263/34)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Republikken Bulgarien (ved C. Mitova og L. Zaharieva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/261 af 17. februar 2021 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (!) annulleres, for så vidt som dens budgetpost 6200 udelukker udgifter, der er afholdt af Republikken Bulgarien, fra EU-finansiering fra EGFL vedrørende et beløb på 7 656 848,97 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Tilsidesættelse af artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 (²), sammenholdt med artikel 34 i forordning nr. 908/2014 (³) og retningslinjerne for beregning af finansielle korrektioner af 2015 (⁴), af retten til forsvar, princippet om loyalt samarbejde, retten til at blive hørt, og princippet om god forvaltningsskik som følge af en ændring i forbindelse med proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning af det retlige grundlag for udelukkelsen fra EU-finansiering af de udgifter, der er omhandlet i den anfægtede afgørelse.
2. Tilsidesættelse af artikel 296 TEUF som følge af, at begrundelsen af afgørelse 2021/261 er ufuldstændig og selvmodsigende.
3. Tilsidesættelse af artikel 54, stk. 5, litra a), i forordning nr. 1306/2013, sammenholdt med artikel 54, stk. 1 deri, som følge af en fejlagtig fortolkning fra Kommissionens side derved, at den 18-måneders tidsfrist, der er fastsat i artikel 54, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013, i den foreliggende sag begyndte at løbe fra »betalingsorganernes modtagelse af OLAF's endelige rapporter«.
4. Tilsidesættelse af artikel 54, stk. 5, litra b), i forordning nr. 1306/2013, sammenholdt med denne forordnings artikel 54, stk. 1, artikel 325 TEUF, og subsidiaritetsprincippet samt princippet om procesautonomi som følge af Europa-Kommissionens ugrundede og fejlagtige konklusion om, at betalingsorganerne ikke handlede med den fornødne omhu med henblik på at tilbagesøge de omtvistede beløb og handlede uagtsomt ved ikke at indlede en administrativ inddrivelsesprocedure inden for den tidsfrist, der er fastsat i artikel 54, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013.

5. Størrelsen af den udgift, der er udelukket fra EU-finansiering, som er fastslået i den anfægtede afgørelse, er ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 54 i forordning 2013/1306 og er i strid med proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT 2021, L 59, s. 10.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

(³) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6.8.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT 2014, L 255, s. 59).

(⁴) C(2015) 3675 final.

Sag anlagt den 4. maj 2021 — Pšonka mod Rådet

(Sag T-242/21)

(2021/C 263/35)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Artem Viktorovyč Pšonka (Kramatorsk, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/394 af 4. marts 2021 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (¹) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/391 af 4. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (²) annulleres, for så vidt som denne afgørelse og denne gennemførelsesforordning finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til god forvaltning

- Sagsøgeren har bl.a. begrundet sit søgsmål med den omstændighed, at Rådet for Den Europæiske Union ikke handlede med omhu i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, eftersom det inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse hverken undersøgte de af sagsøgeren fremsatte påstande eller de af denne fremlagte beviser, der taler for ham, og eftersom det grundlæggende støttede sig på det kortfattede resumé fra den offentlige anklagemyndighed i Ukraine og ikke anmodede om yderligere oplysninger om efterforskningens forløb i Ukraine.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at de restriktive foranstaltninger, der er blevet vedtaget over for ham, er uforholdsmæssige, går videre end, hvad der er nødvendigt, og udgør en tilsidesættelse af folkeretlige garantier vedrørende beskyttelse af sagsøgerens ejendomsret.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, som han er sikret i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at såvel hans ret til en retfærdig rettergang og til en formodning om uskyld som hans ret til forsvar og ret til beskyttelse af privat ejendom blev tilsidesat i forbindelse med vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for ham.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 77, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2021, L 77, s. 2.

Sag anlagt den 4. maj 2021 — Pšonka mod Rådet

(Sag T-243/21)

(2021/C 263/36)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Viktor Pavlovyč Pšonka (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/394 af 4. marts 2021 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/391 af 4. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine⁽²⁾ annulleres, for så vidt som denne afgørelse og denne gennemførelsesforordning finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til god forvaltning

- Sagsøgeren har bl.a. begrundet sit søgsmål med den omstændighed, at Rådet for Den Europæiske Union ikke handlede med omhu i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, eftersom det inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse hverken undersøgte de af sagsøgeren fremsatte påstande eller de af denne fremlagte beviser, der taler for ham, og eftersom det grundlæggende støttede sig på det kortfattede resumé fra den offentlige anklagemyndighed i Ukraine og ikke anmodede om yderligere oplysninger om efterforskningens forløb i Ukraine.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret

- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at de restriktive foranstaltninger, der er blevet vedtaget over for ham, er uforholdsmæssige, går videre end, hvad der er nødvendigt, og udgør en tilsidesættelse af folkeretlige garantier vedrørende beskyttelse af sagsøgerens ejendomsret.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, som han er sikret i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at såvel hans ret til en retfærdig rettergang og til en formodning om uskyld som hans ret til forsvar og ret til beskyttelse af privat ejendom blev tilsidesat i forbindelse med vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for ham.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 77, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2021, L 77, s. 2.

Sag anlagt den 11. maj 2021 — Tigercat International mod EUIPO — Caterpillar (Tigercat)

(Sag T-251/21)

(2021/C 263/37)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tigercat International Inc. (Cambridge, Ontario, Canada) (ved advokaterne S. Weidert, M. Pemsel og H. Bug)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Caterpillar Inc. (Peoria, Illinois, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tigercat International Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Tigercat — registreringsansøgning nr. 12 124 368

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. februar 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 16/2020-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og de øvrige parter i sagen for Andet Appelkammer ved EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 85, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. maj 2021 — Hrebenyuk mod EUIPO (Formen på en ståkrave)**(Sag T-252/21)**

(2021/C 263/38)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Anna Hrebenyuk (Griesheim, Tyskland) (ved advokat H.-J. Ruhl)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke (formen på en ståkrave) — registreringsansøgning nr. 17 975 716*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 25. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1902/2020-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse og kontorets førsteinstansafgørelse af 3. marts 2020 annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. maj 2021 — E. Breuninger mod Kommissionen**(Sag T-260/21)**

(2021/C 263/39)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* E. Breuninger GmbH & Co. (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat M. Vetter)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse af 20. november 2020 (statsstøtte nr. SA.59289), som ændret ved Kommissionens afgørelse af 12. februar 2021 (statsstøtte SA.61744), annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Den af Kommissionen godkendte støtteordning »Bundesregelung Fixkostenhilfe 2020« (Forbundsordning for støtte til faste omkostninger 2020) er uforenelig med det indre marked, idet den fordrejer konkurrencen, uden at dette forhold undtagelsesvist kan begrundes. Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at støtteordningen i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), der forudsætter et fald for virksomheden som helhed i omsætningen på 30 %, er forenelig med det indre marked. Støtteordningens hensyntagen til virksomheden som helhed udelukker ifølge sagsøgeren virksomheder såsom sagsøgeren, der har adskillige forskellige forretningsområder, der er påvirket af covid-19-pandemien, hvis fysiske detailhandlere oplevede et fald i omsætningen på mere end 30 % som følge af lukninger, fra at kunne ansøge om støtte, udelukkende fordi et andet forretningsområde ikke har haft fald i omsætningen, og hvor 30 %-tærsklen ikke overskrides gennem beregningen af det aritmetiske gennemsnit af omsætningen fra andre forretningsområder. Disse virksomheder ville da i modsætning til virksomheder med kun ét forretningsområde ikke modtage støtte og ville skulle krydssubsidiere de udækkede faste omkostninger for deres lukkede forretningsområde fra deres øvrige forretningsområder. Dette ville føre til en konkurrencefordrejning i forhold til både konkurrenter, hvis forretningsområder blev påvirket af covid-19, og i forhold til konkurrenter, hvis forretningsområder ikke blev ramt af covid-19.
2. Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens processuelle rettigheder i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF ved ikke at give virksomheden mulighed for at fremsætte bemærkninger med hensyn til støtteordningens forenelighed med det indre marked under den indledende undersøgelsesprocedure.

Sag anlagt den 17. maj 2021 — Établissement Amra mod EUIPO — eXpresio (Formen på en hoppestøvl med ordbestanddelene »Aerower Jumper1 M«)

(Sag T-264/21)

(2021/C 263/40)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Établissement Amra (Vaduz, Liechtenstein) (ved advokat M. Gómez Calvo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: eXpresio, estudio creativo, SL (La Nucía, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: eXpresio, estudio creativo, SL

Det omtvistede varemærke: Det tredimensionale EU-varemærke (Formen på en hoppestøvl med ordbestanddelene »Aerower Jumper1 M«) — EU-varemærke nr. 17 417 015

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. marts 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1083/2020-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra a), b), og e), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. maj 2021 — Sunshine Smile GmbH mod EUIPO (PlusDental+)**(Sag T-265/21)**

(2021/C 263/41)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Sunshine Smile GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat D. Kirschner)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket PlusDental+ i farverne blå og rød — registreringsansøgning nr. 18 126 826*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 18. marts 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1834/2020-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgning nr. 18 126 826 anordnes offentliggjort.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 17. maj 2021 — Casanova mod EIB**(Sag T-266/21)**

(2021/C 263/42)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Philippe Casanova (Fort-de-France, Frankrig) (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)*Sagsøgt:* Den Europæiske Investeringsbank

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af afgørelsen af 12. juni 2020, hvorved sagsøgeren blev informeret om, at hans kontrakt ikke blev bekræftet efter prøvetiden og derfor udløb den 30. juni 2020.
- Om fornødent annullation af EIB's afgørelse af 8. februar 2021 om afslag på sagsøgernes anmodning om forlig og administrative klage af 11. august 2020, hvorved afgørelsen af 12. juni 2020 blev opretholdt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for de lidt økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse dels af artikel 24 i aftalen om personalerepræsentation ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB), dels af princippet om retssikkerhed.
2. Andet anbringende om manglende kompetence hos ophavsmanden til retsakten, om tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og om tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om anlæggelsen af åbenbart urigtige skøn i forbindelse med den indledende prøvetid og i forbindelse med forlængelsen af prøvetiden.
4. Fjerde anbringende om, at EIB har begået magtfordrejning.

Sag anlagt den 19. maj 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-267/21)

(2021/C 263/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Heidi Amort (Jenesien, Italien) og 22 andre sagsøgere (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede gennemførelsesafgørelse, som ændret og suppleret, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet til prøvelse af Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 1763 (final) af 11. marts 2021 om tilladelse på særlige vilkår til markedsføring i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19-Vaccine Janssen — vaccine (Ad26.COV2-S [rekombinant] mod COVID-19« er støttet på følgende anbringender.

1. Første anbringende: den anfægtede gennemførelsesafgørelse er i strid med artikel 2, nr. 1) og 2), i forordning (EF) nr. 507/2006 ⁽¹⁾. Det er videnskabeligt bevist, at den verdensomspændende panik på grund af den høje dødelighed, der angiveligt er forbundet med SARS-CoV-2-smitten, er ubegrundet. Endvidere anerkendte WHO og EU ikke behørigt, at der forelå en krisesituation i form af en trussel mod folkesundheden.
2. Andet anbringende: den anfægtede gennemførelsesafgørelse er i strid med artikel 4 i forordning (EF) nr. 507/2006 som følge af,
 - at der ikke foreligger et gunstigt forhold mellem fordele og risici i henhold til artikel 1, nr. 28a), i direktiv 2001/83 ⁽²⁾
 - at betingelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 507/2006 ikke er opfyldt, idet det ikke er sandsynligt, at ansøgeren vil være i stand til at fremskaffe de fuldstændige kliniske data
 - at betingelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 507/2006 ikke er opfyldt, idet der ikke foreligger udækkede medicinske behov, der kan opfyldes gennem det tilladte lægemiddel
 - at betingelsen i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 507/2006 ikke er opfyldt.
3. Tredje anbringende: tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 1394/2007 ⁽³⁾, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Fjerde anbringende: alvorlig tilsidesættelse af artikel 168 TEUF og 169 TEUF og af artikel 3, 35 og 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 507/2006 af 29.3.2006 om tilladelse til markedsføring af humanmedicinske lægemidler omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 på særlige vilkår (EUT 2006, L 92, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13.11.2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT 2007, L 324, s. 121).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddellagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

Sag anlagt den 19. maj 2021 — Ortis mod Kommissionen

(Sag T-271/21)

(2021/C 263/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ortis (Bütgenbach, Belgien) (ved advokat A. de Brosses)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens forordning (EU) 2021/468 tilsidesætter artikel 6 i forordning (EF) nr. 178/2002 og artikel 8 i forordning (EF) nr. 1925/2006, og at den derfor er behæftet med retlige fejl.
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 er behæftet med magtfordrejning.
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 og dens videnskabelige grundlag, EFSA's udtalelse af 22. november 2017, er behæftet med åbenbart urigtige skøn.
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 tilsidesætter retssikkerhedsprincippet.
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

Som følge heraf

- Kommissionens forordning (EU) 2021/468 af 18. marts 2021 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 for så vidt angår botaniske arter, der indeholder hydroxyantracenderivater, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om retlige fejl. Sagsøgeren gør i denne henseende gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1925/2006⁽¹⁾, som kræver en konstateret risiko, idet den klassificerer de omhandlede stoffer og præparater i del A i bilag III til denne forordning, selv om der er videnskabelig tvivl, og idet den klassificerer andre produkter end stoffer i del C i bilag III, og tilsidesætter artikel 6 i forordning (EF) nr. 178/2002⁽²⁾, fordi den hviler på en ufuldstændig og ikke overensstemmende risikovurdering.
2. Andet anbringende om magtfordrejning, fordi flere præcise, plausible og overensstemmende indicier beviser, at det mål om beskyttelse af forbrugernes sundhed, som Kommissionen gør gældende, ikke svarer til virkeligheden. Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede forordning navnlig bevirker, at alene lægemidler forbeholdes retten til at anvende de præparater og stoffer, der indeholder hydroxyantracenderivater (herefter »HAD«), som er indsat i del A i bilag III til forordning (EF) nr. 1925/2006, selv om det ikke er det formål, der forfølges.
3. Tredje anbringende om åbenbart urigtige skøn. Ifølge sagsøgeren er udtalelsen fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) af 22. november 2017, som den anfægtede forordning hviler på, behæftet med flere åbenbart urigtige skøn, da EFSA vurderede den genotoksiske og kræftfremkaldende risiko ved HAD uden at overholde sine egne eller OECD's risikovurderingsmetoder, og idet den drog konklusioner i strid med Det Europæiske Lægemiddelagenturs konklusioner. Den anfægtede forordning er således behæftet med åbenbart urigtige skøn, for det første fordi Kommissionen indsatte stoffer og præparater i del A i bilag III til forordning (EF) nr. 1925/2006, selv om EFSA's udtalelse af 22. november 2017 fremhæver videnskabelig tvivl, og for det andet fordi den ikke anvendte ALARA-princippet på risikohåndteringsforanstaltningerne, og endelige fordi den ikke tog hensyn til den udvikling i den videnskabelige viden, der har fundet sted efter EFSA's udtalelse af 22. november 2017.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, fordi ordlyden af den anfægtede forordning er usammenhængende, for så vidt som den for det første henviser til ordet »præparater«, selv om dette ord ikke er defineret i noget dokument, og for det andet fordi visse HAD-stoffer på én gang er forbudte og tilladte, men kontrolleres, og endelige fordi Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feed (Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder) skulle have indført forklaringer i teksten

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet den anfægtede forordning klassificerer stoffer i del A i bilag III til forordning (EF) nr. 1925/2006 uden at fastsætte en grænse, hvilket fører til, at disse stoffer forbydes, selv om dette forbud ikke er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål beskyttelse af den offentlige sundhed.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20.12.2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer (EUT 2006, L 404, s. 26).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1).

Sag anlagt den 19. maj 2021 — Synadiet m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-274/21)

(2021/C 263/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Syndicat national des compléments alimentaires (Synadiet) (Paris, Frankrig) og 21 andre sagsøgere (ved advokat A. de Brosses)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Kommissionens forordning (EU) 2021/468 er i strid med artikel 6 i forordning (EF) nr. 178/2002 og artikel 8 i forordning (EF) nr. 1925/2006, således at den er behæftet med en retlig fejl.
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 er behæftet med magtfordrejning.
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 og dens videnskabelige grundlag, EFSA's udtalelse af 22. november 2017, er behæftet med åbenbart urigtige skøn
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 er i strid med retssikkerhedsprincippet
- Det fastslås, at forordning (EU) 2021/468 er i strid med proportionalitetsprincippet.

Følgelig

- annulleres Kommissionens forordning (EU) 2021/468 af 18. marts 2021 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 for så vidt angår botaniske arter, der indeholder hydroxyantracenderivater
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører retlige fejl. Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med artikel 8 i forordning (EF) nr. 1925/2006 (¹), som forudsætter, at der er identificeret en risiko, idet den klassificerer de omhandlede stoffer eller præparater i del A i bilag III til forordningen, selv om der foreligger videnskabelig usikkerhed, og ved at klassificere andre produkter end stoffer i del C i bilag III i strid med artikel 6 i forordning (EF) nr. 178/2002 (²), idet den hviler på en ufuldstændig og ikke-konform vurdering af risici.

2. Andet anbringende vedrører magtfordrejning, idet en lang række præcise, troværdige og samstemmende indicier godtgør, at det formål om beskyttelse af forbrugersundheden, som Kommissionen har gjort gældende, ikke svarer til virkeligheden. Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning bl.a. har til følge, at det kun er lægemidler, der gives ret til at anvende præparater og stoffer, som indeholder hydroxyantracenderivater, der er anført i del A i bilag III til forordning (EF) nr. 1925/2006, selv om det ikke er det forfulgte formål.
3. Tredje anbringende vedrører åbenbart urigtige skøn. Ifølge sagsøgerne er den udtalelse fra Den Europæiske Fødevarermyndighed (EFSA) af 22. november 2017, som den anfægtede forordning hviler på, behæftet med en lang række åbenbart urigtige skøn, for så vidt som EFSA foretog en vurdering af den genotoksiske og kræftfremkaldende risiko ved hydroxyantracenderivater uden at iagttage hverken sine egne metoder til vurdering af risikoen eller OECD's metoder til vurdering af risikoen og ved at drage konklusioner, der modsagde konklusionerne fra Det Europæiske Lægemiddelagentur. Den anfægtede forordning er således behæftet med åbenbart urigtige skøn, idet Kommissionen for det første anførte stoffer og præparater i del A i bilag III til forordning (EF) nr. 1925/2006, selv om der i henhold til EFSA's udtalelse af 22. november 2017 forelå videnskabelig usikkerhed, og for det andet ikke anvendte ALARA-princippet på risikohåndteringsforanstaltninger, og endelig ikke tog hensyn til den udvikling i den videnskabelige viden, der var sket efter EFSA's udtalelse af 22. november 2017.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet affattelsen af den anfægtede forordning er usammenhængende, for så vidt som den for det første henviser til ordet »præparater«, selv om dette ord ikke defineres i nogen tekst, og visse stoffer vedrørende hydroxyantracenderivater for det andet fremstår som både forbudte og tilladte, men under kontrol, og endelig skulle Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feed (Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder) have præciseret forordningens ordlyd.
5. Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som den anfægtede forordning klassificerer stoffer i del A i bilag III til forordning (EF) nr. 1925/2006 uden at fastsætte nogen tærskel, hvilket indebærer, at de skal forbydes, selv om dette forbud ikke er nødvendigt med henblik på at opnå det tilsigtede formål om beskyttelse af folkesundheden.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20.12.2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer (EUT 2006, L 404, s. 26).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarermyndighed og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT 2002, L 31, s. 1).

Sag anlagt den 20. maj 2021 — Louis Vuitton Malletier mod EUIPO — Wisniewski (Representation of a chequerboard pattern)

(Sag T-275/21)

(2021/C 263/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Louis Vuitton Malletier (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, N. Parrotta og P.-Y. Gautier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Norbert Wisniewski (Warsawa, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Louis Vuitton Malletier

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der gengiver et skakternet mønster — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 986 207

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1307/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede opgørelse omgøres, idet det fastslås, at sagsøgeren har godtgjort fornødent særpræg som følge af brug.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.
- Norbert Wisniewski tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 12. maj 2021 — Chrysses Demetriades & Co. og Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co. mod Rådet m.fl.

(Sag T-198/18) ⁽¹⁾

(2021/C 263/47)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 28.5.2018.

Rettens kendelse af 12. maj 2021 — SCF Terminal (Cyprus) og SHB mod Rådet m.fl.

(Sag T-199/18) ⁽¹⁾

(2021/C 263/48)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Rettens kendelse af 21. maj 2021 — MP mod Kommissionen

(Sag T-588/20) ⁽¹⁾

(2021/C 263/49)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 30.11.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA